

Et hanc psonar p̄silium et dicramen debet
is frequenter p̄p̄riū iudicium mutare et vincere.
Lū ergo de eo qđ agēdū est habet is hmōi
centitudinē/pot se merito querere/lz plures
alias negligētias/q̄ venialia pctā sunt/ad
miserit. **S**ed si in his p̄uctis p̄ncipalibus
se defecisse agnoscat, penitente debet et post
modū loco et tpe p̄ficeri. **V**idetur itaq; pr̄
sus ēē necessariū/vt q̄s diligēter p̄qrat q̄
res pctm mortale sit, q̄ nō in q̄ q̄s oblige
tur in q̄ non. **E**t tūc quicqd sup hoc egerit
id vltorū erit et superogatōis/ad augmē
tū sue gr̄e simul et alioz. **C**redere enī q̄ illō
meli? bonū qđ q̄s facere valet/sem̄ imple
reteneat, ita q̄ si h̄ obmiserit, peccet morta
liter/erroneuz esset, nunq̄ etiam q̄s posset
obtinere conscientie pacem.

Finalit p̄ generali regula accipite/
q̄ vti de et bon⁹ angelus sp ad bo/
nū hortant/cunctaq; seu p̄spā seu
aduersa siue bonū siue malū/sui vel alter⁹
ad salutē et pfectū bonoz̄ uertuit, sic ex ad
uerso oīa in dānnū et pñciē deto iōre moli
tur hostis. **E**abundat q̄s diuinit̄s enī
hostis vt illis abutat vel in supbia/vel ilu
xuriā/vel in vslurā et iniquā tpaliū ad q̄sito
nē. **C**ōtra sc̄us angelus conat et suadet, vt
illis vitat ad largiēdas elemosinas/ad sup/
pliciter reddēdas gr̄as deo/ad h̄ndā suffici
entia. **S**ilr̄ considerate in pulcritudine, vi
ribz, scia, statu/bona hom̄i fama, et boz̄ cō
trarijs pauprare, deformitate, mala obscu
raq; fama. Diversitatē etiā inclinationis
hom̄i ad h̄ vel illud/nouit sc̄us angelus be
ne vti/hostis vero male. **Q**uāq; etiā fre
quenter et ipam dei inspirationē in malū cō
uerti facit hostis. sicut ex aduerso bon⁹ an
gelus malā inimici temptationē in bonum/
puta quis temptabitur idēo religionē ingre
di ut postmodū egrediat et exeat. In ea m̄
p̄seuerās p̄stāq; manebit. **D**e supbia aut
inuidia temptabit huic valide resistet et inde
meredit plurimū. Ita freqntē dū graniter
nocere cupit hostis, pdest admodū et p̄fic
in tantum q̄ hominem crebro temptare desi
stis/ne temptationem supando mereatur.

Eduersus vero cunctas suas illaqueantes
temptationes/que certe sunt innumere, non
nisi vnicum generale remediu reperitur/
vt beato Anthonio reuelatiū extitit, vt q̄s
videlicet p̄fundam semper habeat humili
tatem et affectionē sincera/puroz̄ cordesu
am totam spem in dei ac sanctorum auxili
pueranous et p̄sumiū.

um statuat/ideq; se facere posse/esse dei gra
tiam censeat permanentiam. **N**ihilominus
tamen semper suum debitum faciat apud
deum/et obseruantiam mandatorum eius
predicte innitendo spei. **N**am sicut firmi
ter credimus hominem sola dei saluari mi
sericordia, ita eā misericordiam sumope
re venerari/diligere/cari pendereq; debe
mus/secus enim faciens vel hoc intermit
tens agere/pfecto illam perdere sese reddit
dignissimum. **Q**uod si suggestens tibi
hoc modo dicat hostis, quicquid eger; cer
to non it deus an damnatus eris vel ne, ne
q̄ vllatenus aliter esse potest. **R**espondeb
quicquid de me ordinauerit deus ipse ta
men amari dignus est et coli. cung; menti
ri nequeat/ipse sibi obsequentibus et ad h̄
pro suis viribz conantibus infallibiliter
gloriam celeste largietur. **Q**uāq; vero mi
hi meus sit finis incognitus, bene tamen
scio/quoniam bona vita in bonum finem
perducit, neq; ob hāc incertitudinē omis
tere debeo, quo minus meum efficiam de
bitum. immo pfecto magis ac magis enī
tendum mihi est, sicut et si infirmus se sanā
dum ignoret, ut et tamen ad id suum debi
tum facit. **C**oncludendo dicimus nihil
ita instruire hominem in predictis tempta
tionibus infinitisq; alijs, sicut gratia dei
que per deuotam orationem/in p̄fundam fu
sam humilitate atq; cōtritione cordis/ ad
quiritur. **H**anc nobis gratiam meritis
ac intercessionibus omnium sanctoroz̄ san
ctarumq; largiri dignetur pater et filius et
spiritus sanctus Amen. **F**inis.

Contra professum. A.

Inobedientem eiusdem Johannis Hermon.

O ore tuote iudico seruene
q̄s. **S**i h̄ dixi p̄bola dñs
de seruo nō multiplicatē licet
reddere talentū/qd dicturus
est de suo dissipate sil' et negā
te talentū. **T**alis est ille inobediens p̄fess?
sit clericus sit laicus/qui p̄p̄riā spūs sui ro
luntatē acceptam a deo/causa lucrandi vi
te thesaurum eternē/dedit illam in manu
superioris sui dicens. **S**uscipe me et vi
uam abba pater. **I**n manus tuas commē
do spiritum meum/quoniam fidēs in te et
de me diffidens do illum tibi. **A**duua me
et saluus ero. **N**unc tu quisquis es p̄fessus

De monacho inobediente.

hoēc m̄ vel simili q̄ patrī cui⁹ est voluntas tua/dono tuo imo sp̄otaneo p̄us/nē in necessitatē verso parerere recusas q̄ h̄tra stimulū calcitrare p̄sumis/interrogabo te paucula q̄tē ex ore tuo te iudicet p̄scientia tua.
In terrogo te nō dico serue neq; sed fratrez et seruū in xp̄o carissimū/agens in spiritu lenitatis et instruēs iuxta monitionē apli et christi/cupiens te saluū esse ab errore vie diuine/quoniā om̄is inobedientia/deuiaſt a via vite/ad quā q̄ reduxerit et quererit peccatorem/operit multitudinem peccatorū/interrogo tē si memineris pfessionis tue et si penitet te fecisse/pcul absit hec in gratitudine a spiritu tuo pcul et talis. Porro si memineris et approbas interrogatio quis sapientior et potior interpres erit pfessionis hui⁹ qualiter obseruāda est/aut supior pater tuus/maxime cum cōsilio quent⁹/autu subditus et vnicus, et vt fertur laicus. Si te tū umq; diceris p̄ferendū p̄ponendū iudicium/eras in tollerabiliter, neq; est q̄ talē tenon aspernat tuam protinus arrogantiā sublannans et dicens Quis potest hūc audire? Lerte puto q̄ pudet te etiam hec interrogatio auditū suo primo. Interrogo deinceps putas ne patrem, immo et patres tuos/ita malignantis esse nequicie q̄ in male consulendo saluti tue, vellet se simul et te pire! Exclamabis arbitror ad hāc interrogatiōē cachinnās et indignans rugata fronte, Logesit hec insania a me pau perculo idiota subdito et peccatore, et de sanctissima superiorum meorū, pbatisima et sapientia, tam sacrilege despiciam.
Enigila nunc et perspicere/mon breui ratiūcula protinus ex ore tuo te iudico qui iuss⁹ hoc et illud facere/tu non obedire perseueras. Si enim superior tuus sapientior est in cognoscendo precepta regule quaz professus es, si preterea credis q̄ nollet se damnare dum tibi precipit obedire, quid obniti potes, quid excusationis afferre super inobedientia tua ne dicam pertinacia. Sed dicas forte demissis oculis, et facie humi delecta si non omnis a te pudor abscesserit, si non attrita iam fronte meretrice imitaris, dicens. Volo virtuosus esse, et domino per afflictiones abstinentiamq; placere, exemplo priorum sanctorum in nominatim Iohannis baptiste. Sentio fortitudinem corporis meis, scio q̄ ieunium a vino/non erit in grauamen mibi. Ecce frater recessis iaz

a concessis priorib; Tu iudicium tui p̄fers omni alteri q̄nas si dicat infirmus et insanus medico suo Logosco melius dispositionem meam q̄ tu ipse. Scio qualiter obtemperandum mibi non est regulis artis tue. Aggrediar nunc te altera via duriorē, vt ex ore tuo te iudicem si pertinacē esse decreueris, non tantummodo serum neq; sed vel hereticum apostamat, vel de heresi et apostasia vehementer suspectum, ita tamen si depeditio iudicij ratōnis per rebris lesionem tibi non fuerit excusationis subdium, quo casu nō ita argumētis theologie, sed fomētis medicinae opus erit. Dixit dominus noster iesus christus ad omnes in ecclesia prelatos loquens ad personas apostolorum et discipulorum. Qui vos audit me audit q̄ vos spernit me spernit. Credis hoc? Credis si catholicus es. Scio preterea q̄ superioris sunt et prelati tui patres ordines sancti in quo et sub quo pfessi renegare non potes, aut si negas, eras in facto et conuinci testibus potes, immo verbis et carceribus coerceri. Alio q̄ fas esset exemplo simili et pernicioſo euilibus fesso religionem se negare professum et impune. Ceterum si fateris te professum/fatearis oportet te ad obedientiam contra primum etiam voluntatis arbitrium tenet ligatum. Aliquin contradicis euangelio co nunc inducto precepto? Qui vos spernit me spernit. Qui autem spernit christū, vtq; blasphemat et apostatas. Et si addit q̄ hec licite faciat, se palam in heresim precipitat, ex qua si non velit extrabi pertinacē est iudicandus et vt talis brachio seculari relinquendus, ne dum a monasterio pellendus. Prout ideal salubriora deus, tam et si ita loquimur et vere loquimur. Capitulo viam rursus alteram que sanioris est ad morbum fomenti. Dicis (vt accepi et iā pretactum est) xp̄ non ex inobedientia desistere vis a potu vini, ceterisq; cibis lautoribus ordinis concessis, sed ad virtutes adquirendas ex penitentia. Vide queso frater ne mentiatur iniquitas sibi; ne sit iste laqueus satiane sub angelo lucis, nō virtus abstinentie in spiritu humilitatis. Ica q̄ si vis vt credam tibi ostende vel pauli per obedientiam in q̄stulo potu vini, nec non in alio fratrum edulio/saltem pauculo, vnde non possit corpus ad lascivias citari, neq; rigor abstinentie pdi. Hic vobis

De feruore non initiatus.

71.

ro quale. istud est / q abhorres a vino tali ter / vt nec suetudini ecclesie velis esse con formis. que post sacram communionem / dat laicis poculum vini tantum. Qualis est ista obsecro singularitas. nunquid de radice p cedit abstinentie. et non potius ex intimis hypocriticalis dementie. vt dum facis quod nemo / mirentur omnes. et tibi laudem sin gularitatis impune presumas. Legimus de multis ita seductis / pessimo fine terminantibus vita. Fuit sc̄o fr̄acisco collaudat frater vnq̄ iussus cōfiteri p verba / noluit nisi p nū. Tollite inquit sc̄tūs fr̄aciscus fū gmentū h̄ diabolici docuit exitus ita esse. Dicit climach⁹. Si yideris aliquē q̄ sibi sit i cōitate singulari. ip̄e nō indiget demo nē septantōq̄ fac̄ est sibi demon. Et apō sapientē sc̄ribit. Vidiſti hoīem sibi sapien tem videri. plus illo spem h̄ebit insipiens. Quis vero plus sibi yides sapies? q̄ sit ille q̄ iudiciū suum p̄fert iudicio quorūcūq̄.

D. At vero dicit frater iste sicut accepi. Nū lum audiā in abstinentia mea / nisi solā ecclē siā. q̄s vīc. p̄ quolibet tali / sit uocandum generale cōciliū. aut sit papa sp̄ealiter adeū dus. et non sufficienter dicat ecclā q̄n supi or p̄fert in re tali / decernit et iubet. Existi mo punde q̄ si mitteretur ad papaz / frater iste nec sic obedire iussioni sine veller.

Est apud narrationes patrum de quodāz gloriāte in abstinentie singularitate qd̄ re mediū innenerūt p̄es illigauerūt ipm tanq̄ fatuum. et certe iaz ip̄etalis tal' erat. Qd̄ pulerunt uti lautissimis cibis. et vino ad sa turitatem et nauitem. Quid tandem? Sanat⁹ est a presumptione vel arrogantia singula ris abstinentie et consequente vanitate et periculo insanie liberatus.

Tradidit beatus Bernardus q̄ diabolus nō habet machinamentum maius ad pditionē q̄ rentium placere deo. q̄ si suadeat currere i discrete. q̄ tenus qui currit incurrit et p̄cep̄t ruat. Uocat hoc demoniū meridianū. quādo sub specie magni boni et singularis p̄f etus. incidit quis in magnū malū. Et qd̄ maius malum q̄ inobedientia. que peccatum ariolandi. i. idolatrādi a domino nos minat. Preterea dicit aplus. Si esca scandalisat fratrem meum / non manducabo carnes in eternū. q̄to magis si abstinentia tua (o frater) scandalisat fr̄em. ne dum vñū expūllis. sed patrem et maiorem. Ut ibi timendum est. Itaq̄ non expedit tibi cons

tristare patrem tuum. non contumacem eē ad illum. id est. non tollere te sibi. cui te vo to tradidisti. hoc scr̄ilegiūz. Dicam tibi in veritate nec mētiar. Si deduobi malis alterum esset faciendū. vel comedere carnes in die veneris sc̄tā. cū re nisu conscientia timorate. aut abstineret a vino contra preceptū obedientierōnabilitē im posicē p̄ferrem primū. q̄r fm̄ non ideo ma lū sed et bonū deberet impleri bibēdo vi num. Alioq̄ cum p̄tinaci renisu nō staret salus. vbi aliud p̄petrādo cū subseq̄nte hu mili p̄nīa comedens carnes saluaret;

Deniq̄ si forte dicturus es. Non cor lege spirituſſlanci. videſi ſpirituſſlancus eſt diſſenſionis deus. Videſi quilibet profeſſuſ regulam ita diceret. q̄ta confuſio ſe queretur. Videſi ſufficientem doceſ exceptionem a regula generali. quā et ſcd̄m quā profeſſuſ eſt. Sed formido ne faciam verba mea ſurdo. niſi q̄ non iam tibi ſed patribus pro te loquoſ. Et forte pro ceteris im posterum ſi quod auerat deus occurreret caſuſ talis. Benevale cor boni conſilij ſtatuenſ tecum. non plus aut aliter ſapiēs q̄ oportet. Iohannes Lancellarius pariſiensis Lugdunii Anno Dillesimoqua dringenteſimouiceſimoſexto in Janua ſtatio ſt.

Finis.

Nitem ab eodem cā cellario parisiē de zelo et feruore noniciatus et.

Nolet zelus dom⁹ dei p̄fim dū ē nouit⁹ hoīes bone voluntatis comedere h̄ ē vrgere et oīa q̄ cō ſpiciū virioꝝ ſcadala / ſataganc v̄l tollere v̄l culpare. vel ceteros ad ablatōꝝ acrit aīare. Nō diſsimulādū aſſerit. n̄ p̄cen dū. n̄ ſcadaluſ formidādū. ſz incedēdū virilī ſarma iuſticie a dect̄ et a ſinistris. p̄ ſamī am et bonā famā. p̄ v̄bera ſi op̄ ē p̄ ſanguine et p̄ mortē. Uex eueniit q̄ p̄ expientias varias. p̄ irritos conat⁹. p̄ agnitiā hūane fragilitatiſ et iniqtatiſ abyſſū iexhaustibileſ ſēpāt et mollescit feruor iste. bullieni muſto ſilis. et q̄ maturior et ſanior efficit. Diti gatoſ tribulatoſ aq̄ vinū nimis feruide caritat⁹. Horo n̄ negaueri me p̄ ſibrānis zelū hm̄oi q̄lēcūq̄ ſenſiſſeſ ſz q̄ freq̄t fuerit n̄ fm̄ ſciāz / me docuerit ep̄i⁹. Finis

vv. 4.